

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **R. K.**, zastoupeného Ivo Muladi, bytem Ostrava, A.Kučery 10, jako obecným zmocněncem proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu ze dne 4. února 2011, č.j. MSK 24828/2011,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 7

zákona o přestupcích (dále jen přestupkový zákon), porušením ustanovení § 4 písm. c) zákona č.361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen zákon o silničním provozu), kterého se měl dopustit tím, že dne 21.7.2010 v 8:50 hod. na silnici I.tř. č. 48 v katastru obce Starý Jičín před odbočovacím pruhem na Palačov, ve směru jízdy na Hranice, řídil nákladní automobil Scania rz X s návěsem rz X a v úseku, kde je dopravní značkou B21a s dodatkovou tabulkou E9 se symbolem autobusu, nákladního vozidla a vozidla s přívěsem zakázáno předjíždění. Za uvedené jednání mu byla podle ustanovení § 22 odst. 7 přestupkového zákona uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, kdy zákaz činnosti počíná dnem nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla podle § 79 odst. 1 přestupkového zákona uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v částce 1.000,- Kč; splatnost pokuty včetně nákladů řízení byla stanovena do 1 měsíce od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Městský úřad Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství, rozhodl dne 13.12.2010, pod č.j. OD/57630/2010/Mi-1283, tak že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že na základě postoupeného oznámení Policie ČR zahájil s obviněným řízení o přestupku a nařídil na den 3.11.2010 jednání. Obviněný uvedl, že v daný den řídil nákladní vozidlo zn. Scania po silnici I/48 ve směru jízdy od Nového Jičína na Hranice, kdy ještě za Novým Jičínem zachytil ve vysílačce hlášení od kolegů řidičů, že před odbočkou na Palačov stojí v pravém jízdním pruhu odstavený kamion. Když k tomuto kamionu přijel, tak viděl z dálky, že má zapnuta výstražná světla. Když byl cca 500 metrů před tímto kamionem, tak se tento se zapnutými výstražnými světly začal rozjíždět, kdy následně výstražné světla vypnul. Místo, kde tento kamion stál, nebylo vidět ze stanoviště policistů. Obviněný v tuto dobu začal rozjíždějí kamion bezpečně předjíždět, nebyly za ním, před ním ani vedle něj žádná vozidla. Když byl obviněný v levém jízdním pruhu vedle předjížděného kamionu, tak byl zastaven policistou který údajně seděl ve služebním vozidle na začátku odbočovacího pruhu na Palačov. Po této silnici obviněný jezdí denně, proto si je vědom, že je v daném úseku zákaz předjíždění mimo jiné kamionům. Nepředjížděl, ale pouze objížděl překážku v silničním provozu. Z výpovědí svědků správní orgán zjistil, že dle M. D., který v danou dobu jel spolu s obviněným a seděl na předním sedadle pro spolujezdce, stál před odbočovacím pruhem na Palačov v pravém jízdním pruhu kamion, který měl zapnuta výstražná světla a ještě před tím, než stojící kamion vypnul výstražná světla a začal se rozjíždět, tak jej obviněný začal s předstihem objíždět. Pak se kamion, když se přiblížili tak asi na cca 200 metrů, začal rozjíždět. Z výpovědi svědků policistů vyplývá, že viděli z pohledu od odbočovacího pruhu na Palačov směrem na Nový Jičín, tj. dohled na cca 400 metrů, jak obviněný předjíždí jiné nákladní motorové vozidlo. V přesném označení místa, kde obviněný předjížděl se ovšem rozcházejí, na což poukazuje i obviněný. Správní orgán k tomu uvádí, že určení přesného místa, kde k předjíždění došlo není v daném případě nutné, protože není pochyb, že k uvedenému jízdnímu manévru došlo před odbočovacím pruhem na Palačov – potvrzuje to, jak svědek D., tak i samotný obviněný. Připustí-li správní orgán verzi obviněného

o stojícím nákladním vozidle v pravém jízdním pruhu, které se následně rozjelo, tak považuje za nade vší pochybnost prokázané, že minimálně v úseku 400 metrů před odbočovacím pruhem na Palačov, tj. ve výhledu policistů, obviněný nedovoleně předjížděl jiné motorové vozidlo.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 13.12.2010 č.j. OD/57330/2010/Mi-1283 potvrdil. Uzavřel hodnocení provedených důkazů se shodným právním závěrem, jaký vyslovil správní orgán I. stupně a dále v odůvodnění se vypořádal s námitkami v odvolání uvedenými.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 4.3.2011 se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu a dále uložení povinnosti žalovanému k úhradě nákladů řízení, které budou vyčísleny na závěr jednání V žalobě napadl

1) nedostatečné dokazování správním orgánem, a to konkrétně:

- nebyl zpracován plánek místa údajného přestupku,
- nebyla posouzena rychlost vozidla soudním znalcem, popř. udělení samotného výpočtu rychlosti a ujetých metrů vozidla obviněného,
- nebylo dostatečně zdokumentováno postavení policistů,
- rozpory ve výpovědích svědků, které mohou být odstraněny jen rekonstrukcí,
- nevypořádáním se se správností umístění dopravní značky zákazu předjíždění pro nákladní automobily,
- nesprávná argumentace judikátem 7Tz 247/2000;

2) nesprávné právní posouzení jednání obviněného dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona o přestupcích, když údajně bylo porušeno ust. § 4 zákona č. 361/2000 Sb.;

3) neetičnost a protiústavnost odebrání řidičského oprávnění za porušení dopravní značky.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný k žalobě se konkrétně nevyjádřil, odkázal na odůvodnění svého napadeného rozhodnutí, neboť námitky uvedené v žalobě jsou zcela identické s obsahem odvolání a s těmi se v odůvodnění vypořádal. Dále uvedl, že souhlasí s projednáním věci bez jednání a navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Dne 5.8.2010 Městskému úřadu Nový Jičín napadlo oznámení přestupku od Policie České republiky, kterého se měl dopustit žalobce, a to konkrétně přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod č. 7 zákona č. 200/1999 Sb. porušením ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., kterého se měl dopustit dne 21.7.2010 v 8:50 hod. na silnici I. tř. č. 48 v katastru obce Starý Jičín před odbočovacím pruhem na Palačov, ve směru jízdy na Hranice jako řidič nákladního automobilu Scania rz X s návěsem rz X. V úseku, kde je označení svistou dopravní značkou B 21a „Zákaz předjíždění“ s dodatkovou tabulkou E9 se symbolem autobusu, nákladního vozidla a vozidla s přívěsem, toto dopravní značení žalobce nerespektoval a předjel před ním jedoucí vozidlo. Součástí tohoto oznámení byl i písemný záznam o přestupku sepsaný rukou policisty na místě, kdy policista uvedl, že dne 21.7.2010 v 8:50 hod. na silnici I/48 v katastru obce Palačov ve směru do Hranic ve vzdálenosti 100 metrů před odbočovacím pruhem na Palačov předjížděl výše uvedený jiný nákladní automobil s návěsem v úseku, kde je to označeno B 21a doplněno dodatkovou tabulí E9 s vyobrazením nákladních automobilů nad 3,5t zakázáno. K tomu podezřelý ze spáchání přestupku (žalobce) napsal, že předjížděl, neboť kamion z PL jel 60, při předjíždění mu přidal rychlost. Myslel si, že má nějakou závadu na vozidle, a proto jede tak pomalu. Proto jej předjel.

[7] Dne 9.10.2010 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 přestupkového zákona, kterého se měl dopustit tím, že dne 21.7.2010 v 8:50 hod. na sil. I/48 v katastru obce Nový Jičín cca 100 metrů před odbočovacím pruhem na Palačov ve směru jízdy na Hranice jako řidič nákladního motorového vozidla zn. Scania, rz X s návěsem rz X předjížděl jiné nákladní vozidlo v úseku, kde je to označeno dopravní značkou B 21a s dodatkovou tabulkou E9 se symbolem autobusu, nákladního vozidla a vozidla s přívěsem. Tímto jednáním bylo porušeno ustanovení § 4 písm. c) silničního zákona. Současně byl předvolán k ústnímu jednání na 3.11.2010. Součástí předvolání byla řada poučení o právech účastníka řízení včetně poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu – o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí.

[8] U jednání dne 3.11.2010 byl obviněný seznámen s důkazy a k tomu uvedl, že ještě za Novým Jičínem zachytil ve vysílačce hlášení od kolegů řidičů, že před odbočkou na Palačov stojí v pravém jízdním pruhu odstavený kamion. Když se k němu přiblížil, viděl, že má zapnutá výstražná světla a v době kdy se na vzdálenost 500 metrů přiblížil, se tento začal rozjíždět a následně výstražná světla zhasnul. Místo, kde kamion stál, nebylo ze stanoviště policistů vidět. Kamion bezpečně předjížděl, žádná jiná vozidla tam nebyla a když byl v levém jízdním pruhu vedle předjížděného kamionu, tak policista, který seděl ve vozidle na začátku odbočovacího pruhu na Palačov, vystoupil z vozidla a zastavil ho. Po této silnici jezdí denně a ví, že v daném úseku je zákaz předjíždění mimo jiné kamionům, ale on nepředjížděl, ale pouze objížděl překážku v silničním provozu. Navrhl výslech svědka M. D., který s ním ve vozidle seděl.

[9] Další ústní jednání se konalo dne 6.12.2010, kromě obviněného byli voláni svědci M. D. a policisté Ž. S. a J. H. Svědek M. D. uvedl, že zhruba před odbočkou na Palačov stál kamion v pravém jízdním pruhu, který měl zapnutá výstražná světla. Když se k němu přiblížili asi tak 200 metrů, tak kamion vypnul světla, dal levou směrovku a pokračoval v jízdě v pravém jízdním pruhu. Ještě však před tím jej začali předjíždět. V době, kdy byli vedle kamionu, se tento kamion začal rozjíždět. Následně se zařadili před kamion a do vozovky vběhl policista, který je zastavil. Svědkyně policistka Ž. S., uvedla, že dne 21.7.2010 prováděla výkon služby s kolegou na silnici I/48, stáli na začátku odbočovacího pruhu na Palačov. Viděla, že asi 100 m před odbočovacím pruhem na Palačov začalo předjíždět nákladní vozidlo s návěsem jiné vozidlo. Předjíždějící vozidlo zastavil její kolega. Předjížděné vozidlo jelo standartní rychlostí a nemělo zapnutá výstražná světla. K otázkám zmocněnce doplnila, že dopravní značka zákaz předjíždění platící pro nákladní vozidla, autobusy a vozidla s přívěsem je umístěna v souladu se zákonem a při zastavování předmětného vozidla ona stála u služebního vozidla u kraje vozovky a kolega šel zastavit vozidlo do vozovky. Svědek J. H., druhý policista, uvedl, že v daný den vykonával službu s kolegyní na silnici I/48, stáli v první třetině odbočovacího pruhu na Palačov ve směru jízdy na Hranice. Viděl jak nákladní vozidlo ve vzdálenosti asi 100 metrů od odbočovacího pruhu, to bylo od nich asi 120 metrů, předjíždí jiné nákladní vozidlo. Předjížděné vozidlo nemělo zapnutá výstražná světla. Ze stanoviště, kde stáli, je dohled ve směru na Nový Jičín cca 400 metrů a po celou dobu, kdy měl předjížděné vozidlo na dohled, nemělo zapnutá výstražná světla a v žádném případě nestálo v tomto úseku, nebo nejelo pomalou rychlostí. Vozidlo zastavil předepsaným způsobem, řidiči oznámil důvod zastavení a sdělil mu, že přestupek nelze projednat na místě v blokovém řízení a že věc bude předána správnímu orgánu. Jízdní úkon – předjíždění začal v úseku na dohled tj. 400 metrů, uváděných 100-120 metrů předpokládá, že se vracel zpátky do pravého jízdního pruhu. Zástupce obviněného uvedl, že jsou rozpory ve výpovědích svědků, když policisté rozdílně uvádějí to co viděli; jeden uvádí, že ve vzdálenosti 100-120 metrů viděl obviněného jak předjíždí a předpokládá, že se obviněný vrací do pravého jízdního pruhu a policistka uvedla, že přejížděl na vzdálenost 110-120 metrů. Dále s ohledem na skutečnost, že za předpokladu, že obviněný jel rychlostí 80km/hod s nákladem 40 tun, není možné, aby jej policista na takovou krátkou vzdálenost zastavil. Z toho všeho vyplývá, že policisté viděli pouze již dobíhající úkon objíždění.

[8] Následně dne 13.12.2010 bylo pod č.j. OD/57630/2010/Mi.-1283 vydáno rozhodnutí o uznání R. K. vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 přestupkového zákona, ke kterému došlo dne 21.7.2010 v 8:50 hod. na silnici I/48 v katastru obce Starý Jičín před odbočovacím pruhem na Palačov ve směru jízdy na Hranice, kde obviněný jako řidič nákladního motorového vozidla zn. Scania, rz X s návěsem rz X předjížděl jiné nákladní motorové vozidlo v úseku, kde je to zakázáno dopravní značkou B 21a s dodatkovou tabulkou E 9 se symbolem autobusu, nákladního vozidla a vozidla s přívěsem. Tímto jednáním porušil ustanovení § 4 písm. c) silničního zákona, a proto mu dle ustanovení § 22 odst. 7 přestupkového zákona byla uložena pokuta v částce 5.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, kdy zákaz počíná dnem nabytí právní moci rozhodnutí. Dále podle § 79 odst. 1

přestupkového zákona a v souladu s ustanovením § 1 odst. 1 vyhlášky MV č. 231/1996 Sb. byl zavázán povinností uhradit náklady řízení v částce 1.000,- Kč. Splatnost pokuty včetně nákladů řízení byla stanovena do 1 měsíce od nabytí právní moci rozhodnutí.

[9] Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 30.12.2010 odvolání a dne 6.1.2011 bylo toto odvolání předloženo k rozhodnutí Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje.

Skutečnosti zjištěné u jednání soudu

[10] Žalobce uvedl, že uvedenou silnici zná, jezdí tam denně, jedná se o čtyřproudovou silnici bez odstavňových pruhů, celkem přehlednou. Od kolegů z vysílačky věděl, že tam stojí nákladní vozidlo a když se k němu přiblížil, tak jej začal objíždět. Automaticky se podíval, zda za ním nic nejede a vjel do levého jízdního pruhu. Vozidlo stálo, mělo rozsvícena „blikací“ světla a snad i otevřené dveře spolujezdce.

[11] Zástupce žalobce upozornil, že žalobce je bezúhonný řidič. Situaci popsal shodně jak je uvedeno ve správním řízení. Upozornil na nesrovnalosti ve výpovědích svědků ohledně uváděné vzdálenosti, která je tvrzena v rozsahu 100 až 400 metrů. Postrádá vyrovnání se správního orgánu s otázkou, zda tam vůbec tvrzená dopravní značka je umístěna a že se správní orgán nezabýval přestupky policie. Porušení také spatřoval v tom, že žalobce nebyl na místě samém policisty řádně poučen.

[12] Zástupkyně žalovaného uvedla, že námitka o existenci dopravní značky je vznesena až u jednání soudu a s ohledem na koncentraci řízení, nelze k ní přihlížet, navíc žalobce při ústním jednání doznal, že ví, že je tam zákaz předjíždění mimo jiné kamionů. Žalobce se na místě samém, když byl policisty podezírán z konkrétního přestupku, nijak nebránil.

Právní úprava

[13] Podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupku, ve znění k datu vydání napadeného rozhodnutí se přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla předjíždí vozidlo v případech, ve kterých je to podle zvláštního právního předpisu zakázáno.

[14] Podle ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., silničního zákona, při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.

[15] Podle § 22 odstavce 7 zákona o přestupcích pokuta od 5.000,- Kč do 10.000,- Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku se uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. a), písm. e) bodů 2 až 4, písm. f) bodů 2, 7, 10.

Právní posouzení věci samé

[16] Dne 21.7.2010 v 8:50 hod. na silnici I/48 v katastru obce Starý Jičín před odbočovacím pruhem na Palačov ve směru jízdy na Hranice měl řidič nákladního motorového vozidla zn. Scania, rz X s návěsem rz X předjíždět jiné nákladní motorové vozidlo v úseku, kde je to zakázáno dopravní značkou B 21a s dodatkovou tabulkou E 9 se symbolem autobusu, nákladního vozidla a vozidla s přívěsem a tímto jednáním mělo dojít k porušení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.

[17] Žalobní námitku o nedostatečném dokazování správním orgánem označenou bodem 1 v odstavci [4] tohoto rozsudku soud neshledal důvodnou. Za podstatné zdejší soud považuje skutečnost, že správní orgán prvního stupně řádně provedl navržený důkaz, a to výslech spolujezdce žalobce. Další důkazní návrhy učiněné v odvolacím řízení, a to rekonstrukci a znalecký posudek, provedeny ve správním řízení nebyly. Správní orgány nejsou povinny provádět veškeré navrhované důkazy, ale jen důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Správní orgán však v odůvodnění svého rozhodnutí musí zdůvodnit, proč neakceptoval některý z navržených důkazů. V daném případě byly k dispozici dostatečné důkazy prokazující skutkový stav věcí a žalovaný dostal rovněž své povinnosti řádně zdůvodnit, proč k provedení toho kterého navrhovaného důkazu nepřistoupil. Soud ve shodě s žalovaným neshledal nutnost provedení důkazů posudkem soudního znalce o rychlosti vozidla. Na rozdíl od žalobce soud nepovažuje za zásadní otázku skutečnost, jakou rychlostí jel žalobce a kolik metrů ujel. Skutkovou podstatou přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona o přestupcích je svoji povahou skutkovou podstatou zakazující a současně odkazující na konkrétní případy zákazu předjíždění v zákoně č. 361/200 Sb., o silničním provozu, pro jejíž naplnění je podstatné, že došlo k ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a to zákonem předvídaným jednáním jako takovým, bez ohledu na to, jakou rychlostí žalobce jel, či zda došlo v důsledku toho k nějaké nehodě či nikoliv.

[18] Stejně tak soud nepřisvědčil námitce ohledně nedostatečného zdokumentování postavení policistů. Žalobce ve své výpovědi dne 3.11.2010 uvedl, že policista stál na začátku odbočovacího pruhu na Palačov, svědkyně Ž. S. uvedla, že stáli na začátku odbočovacího pruhu na Palačov a svědek J. H. uvedl že stáli v první třetině odbočovacího pruhu na Palačov. Soud pro shodnost všech tří výpovědí, nevidí důvodnost uvedené námitky.

[19] Námitku nevypořádání se správností umístění dopravní značky zákazu předjíždění pro nákladní automobily soud neshledal relevantní. Povinnost respektovat dopravní značení je uloženo ustanovením § 4 písm. c) zákona o provozu na pozemních

komunikacích. Stejně jako jsou např. občané povinni podrobit se výkonu pravomoci veřejného činitele bez ohledu na vlastní soukromý názor (srov. k tomu usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 1. 1998, sp. zn. I. ÚS 263/97), je účastník provozu na pozemních komunikacích povinen řídit se (mimo jiné) pokynem policisty [§ 4 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích] a dopravními značkami [§ 4 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích], a to opět bez ohledu na jeho soukromý názor na jejich zákonnost. Ústava, Listina a ani žádná jiná právní norma totiž nepřipouští, aby účastníci provozu na pozemních komunikacích sami hodnotili zákonnost pokynů policisty nebo umístění dopravních značek a teprve potom se rozhodli, zda je budou respektovat, či nikoliv. Takový výklad je nutno odmítnout, neboť vede k nepřijatelným důsledkům (anarchii). Ne nepodstatná je v daném případě i skutečnost, že by žalobci tím, že by se řídil dopravní značkou (jak mu ukládá zákon), nevznikla žádná újma. Pokud zástupce žalobce u jednání soudu vůbec zpochybnil existenci dopravní značky B 21a, pak soud k této námitce uvádí, že existence v inkriminovaném úseku žalobce ve správním řízení nezpochybňoval, naopak o její existenci nebyly vůbec žádné pochybnosti. Sám žalobce uvedl, že tímto úsekem jezdí denně a ví, že je tam zákaz předjíždění mimo jiné kamionům.

[20] Soud nepřisvědčil žalobci k nutnosti provedení rekonstrukce s ohledem na údajné rozpory ve výpovědích svědků. Svědkyně S. uvedla, že z místa kde stála, tj. na začátku odbočovacího pruhu, začalo předjíždění vozidla, což viděla asi ze vzdálenosti 110 až 120 m. Svědek H. uvedl, že asi ve vzdálenosti 120 metrů od místa, kde stáli, začalo předjíždění vozidla přibližně 100 metrů od odbočovacího pruhu. Při upřesňovací odpovědi uvedl, že obviněný jízdní úkon předjíždění započal v úseku na dohled tj. 400 metrů a uváděných 100-120 metrů předpokládá, že se vracel zpátky do pravého jízdního pruhu. Soud nezpochybnil dokazování provedené ve správním řízení a neshledal důvod provádět dokazování jinými důkazními prostředky. Soud považuje za nezbytné rovněž podotknout, že z rozhodnutí správních orgánů není patrné, že by výpovědím zasahujících policistů uvěřily pouze na základě toho, že jsou policisty, a proto u nich lze vyloučit jejich zájem na výsledku věci na rozdíl u svědka žalobce. Naopak jsou z rozhodnutí patrné úvahy hodnotící obsah jednotlivých výpovědí, na základě nichž dospěly správní orgány k závěru, že v případě zasahujících policistů není důvodu o jejich věrohodnosti pochybovat. Zdejší soud k danému podotýká, že ani sám žalobce žádným způsobem nezpochybňoval nestrannost zasahujících policistů a neposkytl žádné důvody, na základě nichž by se dalo o jejich zájmu na věci uvažovat. Za zcela nelogickou úvahu považuje soud argument, že ze skutečnosti, že zasahující policisté měli podle zástupce žalobce postupovat v rozporu s předepsanými postupy, když vstoupili do vozovky nebo stáli v odbočovacím pruhu, je prokazatelně patrné, že k předjíždění nedošlo. Nicméně i kdyby snad policisté v tomto postupu jakkoli pochybili, zdejší soud má za to, že na základě této skutečnosti by nebylo možné bez dalšího považovat za prokázané, že k předjíždění nedošlo. Soud v tvrzení zástupce žalobce zcela postrádá nezbytnou příčinnou souvislost obou skutečností.

[21] Jádrem žalobcem uplatněných námitek ve správním i soudním řízení bylo tvrzení, že se jednání, pro něž byl shledán vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku,

nedopustil. Ohledně této otázky proti sobě stojí na jedné straně důkazy v neprospěch žalobce, kterými byly shodné a koherentní výpovědi zasahujících policistů, a na straně druhé s nimi v rozporu tvrzení žalobce a jím navrženého svědka M. D. Soud stejně jako správní orgány rovněž shledal za věrohodné výpovědi zasahujících policistů, z nichž rovněž vycházel. Za podstatné považoval především skutečnost, že policisté shodně tvrdili, že viděli vozidlo řízené účastníkem řízení předjíždět v inkriminovaném místě jiné nákladní vozidlo, které jelo standartní rychlostí bez zapnutých výstražných světel, přičemž své výpovědi v průběhu řízení nijak neměnili. Na tom nic nemění ani skutečnost, že policisté nevypověděli shodně o vzdálenosti, kde viděli vozidlo předjíždět. Naopak tvrzení žalobce se od okamžiku, kdy byl policisty zastaven a ke svému jednání se při zásahu policistů vyjadřoval a následně v průběhu správního řízení značně měnilo, a proto tvrzení žalobce soud považuje za účelové. Součástí správního spisu je i „Oznámení přestupku (č. j. KRPT-836/PŘNJ-2010-MAN)“. Soud podotýká, že žalobce na tomto oznámení napsal, že „předjížděl, neboť kamion z PL jel 60, při předjíždění mu přidal rychlost. Myslel si, že má nějakou závadu na vozidle, a proto jede tak pomalu a proto jej předjel“. U ústního jednání před správním orgánem však již uvedl v rozporu s tím, co napsal do „oznámení“, že z vysílačky od kolegů věděl, že tam v pravém jízdním pruhu stojí kamion se zapnutými výstražnými světly a cca 500 metrů před tímto kamionem se tento začal rozjíždět a světla zhasnul. Soud si je vědom, že úřední záznam sepsaný na místě policisty nelze použít jako důkaz, avšak obsah tohoto záznamu lze podpůrně využít k vyhodnocení jednotlivých svědeckých výpovědí, event. k úvaze o dalším postupu. Při vyhodnocení verze policistů, že předjížděné auto jelo standartní rychlostí, nemělo zapnutá „blikací“ světla a na druhé straně verze žalobce, že vozidlo objížděl, neboť stálo a teprve při úkonu objíždění zhaslo světla a začalo se rozjíždět, soud přisvědčil žalovanému, vyšel-li z verze policistů, neboť žalobce sám, kdy byl zastaven policisty, vůbec se nehájl tím, že objížděl, naopak uvedl, že kamion z PL jel 60.

[22] Soud přisvědčil žalobci v námitce ohledně argumentace judikátem 7Tz 247/2000 v rozhodnutí orgánu I. stupně, neboť i dle názoru soudu, odkaz na uvedený judikát není v posuzované věci přílehavý. Nicméně i odvolací orgán ve svém rozhodnutí ze dne 4.2.2011 přisvědčil této námitce, kterou žalobce vznesl i v odvolání a soud ji v žalobě žalobce proto považuje za irelevantní.

[23] Co do námítky označené bodem 2) v odstavci [4] tohoto rozsudku soud uvádí s odkazem na odstavce [13] a [14] tohoto rozsudku následující: zvláštním právním předpisem, na který odkazuje ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o přestupcích je bezesporu zákon o provozu na pozemních komunikacích, zákon č. 361/2000 Sb. (srov. rozsudek NSS ze dne 26.10.2005, čj. 6 As 65/2004). Přestupkový zákon v ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 odkazuje na zákaz předjíždění stanovený zákonem o silničním provozu obecně. Zákon o provozu na pozemních komunikacích v ust. § 4 písm. c) ukládá povinnost účastníkům provozu na pozemních komunikacích mimo jiné řídit se dopravními značkami. Jestliže v úseku silnice, kde je dopravní značkou B 21a s dodatkovou tabulí E 9 zakázáno předjíždění nákladním automobilům nad 3,5 tuny, pak porušením této povinnosti se řidič dopustí přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 200/1990 Sb. Jestliže správní orgány po vyhodnocení dokazování dospěly

shodně k závěru, že žalobce tuto povinnost porušil, pak zcela správně jednání žalobce kvalifikovali jako přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 200/1990 Sb. Pokud se týká namítaného ustanovení § 17 odst. 5 zákona č. 361/200 Sb., ve kterém jsou uvedeny případy, kdy řidič předjíždět nesmí, pak soud konstatuje, že pokud řidič předjíždí jiné vozidlo v rozporu se zákonem o silničním provozu, bude bez ohledu na to, zda zákaz předjíždění vyplývá přímo ze zákona (§ 17 odst. 5) nebo z dopravní značky, jeho jednání postižitelné podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bodu 7 přestupkového zákona. Vzhledem k uvedenému soud námitku vyhodnotil jako nedůvodnou.

[24] K námitce ohledně neetičnosti a protiústavnosti odebrání řidičského oprávnění za porušení dopravní značky soud konstatuje, že úvahy o tom, zda určitá závadná jednání mají být trestná nebo beztrestná, definování skutkových podstat přestupků a stanovení druhu a výše sankcí jsou podmíněny mnoha sociálními determinantami. Legislativní úprava všech těchto otázek je ve výlučné kompetenci zákonodárce, který se řídí kriminálně politickými kritérii, např. hlediskem generální prevence, četností výskytu deliktů v dané historické době, intenzitou rizika deliktního jednání a z toho plynoucím stupněm ohrožení spořádaného lidského soužití, nazírání veřejnosti na význam individuálních a společenských hodnot apod. Správní soud, respektující princip dělby moci, není povolán k tomu, aby posuzoval vhodnost jednotlivých druhů sankcí, zákonem stanovené sazby sankcí, možnost alternativního či kumulativního ukládání sankcí apod.

[25] Soud konečně ani ve správním procesu neshledal pochybení, která by založila nezákonnost správního rozhodnutí. Od okamžiku zahájení správního řízení, což bylo učiněno až oznámením Městského úřadu Nový Jičín ze dne 7.10.2010, byl žalobce řádně poučen v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu. Policie v dané věci byla pouze orgánem oznamujícím příslušnému správnímu orgánu, že došlo ke skutku, ve kterém je spatřován přestupek; policie nebyla oprávněna daný přestupek řešit, a proto nebyla zavázána povinností poučovat žalobce.

[26] Ze všech výše uvedených důvodů tedy krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

[27] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě

obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 6. března 2013

JUDr. Jana Záviská
-samosoudkyně-